

Sygnatura akt IV P 522/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Cechowski
Ławnicy:	Ewa Abramczyk Mariola Banach
Protokolant:	sekr. Magdalena Mrozek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa M. S. (1)

przeciwko (...) S.A.

dot. rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika

Orzeka:

1. Uchyla wyrok zaoczny z dnia 31.03.2015 roku i powództwo oddala;
2. Znieść między stronami koszty postępowania w sprawie.

Sygn. akt IV P 522/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12.11.2014 r. wniesionym przeciwko (...) S.A. w O., powód M. S. (1) wniósł o przywrócenie go do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia za cały czas przebywania bez pracy oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na rozprawie w dniu 31.03.2015 r. powód cofnął pozew w części dotyczącej zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia za cały czas przebywania bez pracy.

W dniu 31.03.2015r. został wydany wyrok zaoczny, zgodnie z którym powód został przywrócony do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy. W dniu 03.04.2015 r., pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) był zatrudniony w (...) S.A. w O. od dnia 17.09.1990 r. na stanowisku operatora urządzeń nawęglania na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 3.600 zł brutto. Od grudnia 2013 r. pracuje na stanowisku wagowego, zaś wcześniej pracował jako laborant ruchowy. W dniu 17.10.2014 r. M. S. (1) jako wagowy przyjmował dostawy biomasy na zmianie od godz. 6.00. Pierwszym dostawcą kilka minut po godzinie 6.00 okazała się firma (...). Po dokonaniu organoleptycznych oględzin biomasy – powód M. S. (1) nie stwierdził niezgodności i skierował samochód z biomasą do rozładunku na hali. Po rozładowaniu biomasy, laborant na hali w tym dniu B. M. pobrał próbki do badań – nie kwestionując wadliwości dostawy. Następnie suwnicowy czerpakiem ze środka rozładowanej przemy biomasy podał porcję na taśmę do spalania. Kontrolą jakości biomasy na taśmie w tym dniu zajmował się inny laborant P. G.. Laborant ten zauważył, iż podawana biomasa jest wadliwa, gdyż jest mokra i zawiera bardzo dużo piasku. W związku z tym zszedł na halę, gdzie rozładowano biomasę z przedmiotowego transportu i pobrał dodatkowe próbki z rozładowanej przemy, które potwierdziły wadliwość towaru. Wobec tego zakazał suwnicowemu podawania na taśmę tej biomasy. Zawiadomił powoda i w obecności kierowcy spisano protokół odmowy przyjęcia zakwestionowanej biomasy, który podpisali powód, P. G. oraz kierowca, który biomasę tą przywiózł. Z uwagi na to, iż nie podawano biomasy Kierownik zmiany W. D. zadzwonił do powoda pytając się co się dzieje, gdyż nie jest podawana biomasa, a suwnicowy ma zakaz podawania biomasy do spalania. Powód poinformował go, iż laborant zakwestionował dostawę a drugi samochód z dostawą biomasy należący do tej samej firmy ma kłopot z rozładunkiem, a z uwagi na to, że nie ma fadromy i samochód jest już wyważony – kwestionowaną biomasę można poddać do spalania a on odpisał 10 % wartości. Po tej rozmowie Kierownik zmiany W. D. nakazał suwnicowemu podawanie na taśmę zakwestionowanej biomasy. Około godziny 7.00 B. M. przed zakończeniem swojej zmiany opuścił zakład pracy, a następnie rozwiązano łączącą te strony umowę o pracę na zasadzie porozumienia stron w związku z w/w sytuacją. Również powód miał alternatywę albo rozwiązanie umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron albo zwolnienie dyscyplinarne. Do obowiązków M. S. (1) należało skontrolowanie dokumentu WZ oraz określenie rodzaju asortymentu, jako brykiety lub peletu oraz kontrola wzrokowa biomasy na samochodzie, zaś dalsze decyzje po rozładowaniu biomasy zgodnie z regulacjami zakładowymi należały do laborantów.

Z zakresu działań pracownika obsługującego wagę w ramach procesu przyjęcia biomasy w (...) S.A. wynika, że w przypadku stwierdzonych zanieczyszczeń rozładunek zostaje przerwany, a towar odesłany, sporządzany jest protokół odmowy przyjęcia dostawy biomasy podpisywany przez laboranta, pracownika obsługującego wagę i przedstawiciela dostawcy (kierowcę). Zakwalifikowanie biomasy do zwrotu może nastąpić podczas pobierania próbek przez laboranta ruchowego, w takim przypadku **decyzja należy do laboranta ruchowego**. W przypadku stwierdzenia w dostarczonym rozładunku biomasy braku zgodności jakości z zadeklarowanymi informacjami w dokumentach pochodzenia i przewozowych, pracownik obsługujący wagę ma prawo do odmowy rozładunku biomasy. Z kolei po podjęciu decyzji o zwrocie biomasy i sporządzeniu i podpisaniu protokołu odmowy, kierowca ma obowiązek niezwłocznie usunąć wadliwą dostawę z miejsca załadunku. Dostawca jest zobligowany na swój koszt zabrać zakwestionowaną biomasę. Do zakresu obowiązków pracownika obsługującego wagę należy m.in. sprawdzenie organoleptyczne zgodności jakości i rodzaju biomasy z zadeklarowanymi informacjami w dokumentach pochodzenia i dokumencie WZ – w przypadku niezgodności pracownik obsługujący wagę, odmawia przyjęcia biomasy.

M. S. (1) znał procedury przyjmowania biomasy. W dniu 04.11.2014 r. została rozwiązana umowa o pracę z M. S. (1) bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: Protokołu odmowy przyjęcia biomasy (k. 55), dokumentu WZ (k. 56), sprawozdań z badań (k. 57-58), zasad pobierania i postępowania z próbkami biopaliwa współspalanego w (...)(k. 69-72), wyciąg z książki dostaw (k.73-82) i książki jako załącznika, informacji dla pracownika wagi samochodowej (k. 83-84, 86-91), oświadczenia informatyka (k. 193), umów dostawy (k. 196 do 205v), faktur i zestawień (k. 170 do 189), zakresu działań pracownika obsługującego wagę w ramach procesu przyjęcia biomasy w (...) S.A. (k. 92-97), kopii wpisu powoda do książki (k. 98), nagrania rozmowy M. S. (1) z W. D. (2) płyta CD (k. 99), zeznań świadków: K. P. (1) (k. 118 do 120), B. C. (k. 117 i 118), W. D. (2) (k. 120 do 121), P. G. (k. 143 do 145, 259 do 260), Z. S. (k. 145 do 148, 267 do 267v), P. K. (k. 148), K. M. (k. 148 do 149), B. M. (k. 149 do 151), S. P. (1) (k. 151 do 152), M. S. (2) (k. 213

v), R. M. (1) (k. 260 do 260v), S. P. (2) (k. 260v do 261v) i M. S. (3) (261v do 262), nagrania z monitoringu (k. 37 akt I Ds. 1008/14), dowodu z przesłuchania stron (k. 268 v do 269v) oraz wyników pomiaru wartości biomasy (k. 266).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Umowa z powodem została rozwiązana w dniu 04.11.2014 r. bez wypowiedzenia z winy pracownika. Przyczyną rozwiązania w trybie natychmiastowym było: „Zawinione działanie polegające na przyjęciu 100% towaru (biomasy) tj. w ilości 21,88 tony, co zostało również potwierdzone w dokumencie WZ, mimo wiedzy, że jakość towaru (biomasy) została zakwestionowana przez kompetentne osoby; zawinione przekroczenie kompetencji poprzez wydanie decyzji o przyjęciu towaru (biomasy) mimo jego wadliwości i wskazanie, że materiał jest zdatny do wykorzystania, co spowodowało jego użycie przez pracodawcę, co doprowadziło do wyrządzenia pracodawcy szkody w znacznych rozmiarach polegającej na konieczności zapłaty za wadliwy towar (biomasę).”

W orzecznictwie SN utrwalony jest pogląd, iż w przypadku wskazania kilku zarzutów, które mogą stanowić o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie art. 52 k.p. wystarczy, iż znajdzie potwierdzenie chociażby jeden z zarzutów, aby uznać, że rozwiązanie umowy o pracę w tym trybie jest zasadne. Strona powodowa wskazywała, że zarzuty stawiane powodowi przez pracodawcę są niezgodne z prawdą, twierdząc, że nie doszło do zawinionego niedopełnienia przez niego obowiązków pracowniczych. W zakresie obowiązków powód nie miał zawartych czynności wagowego, nie odbył szkolenia w zakresie procedury przyjmowania biomasy w (...) S.A. w O., która obowiązywała w spółce, a w zakładzie obowiązują także zasady regulujące sposób rozliczeń z dostawcami w przypadku obniżonej wartości dostawy z tytułu zanieczyszczeń i niezgodności.

Mając to na uwadze w niniejszej sprawie ustalenia wymagała kwestia, czy powód rzeczywiście dopuścił się wskazanego w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z dnia 04.11.2014 r. zaniedbań i ponosi winę za zaistniałą sytuację.

W ocenie Sądu - wbrew twierdzeniom powoda M. S. (1) kierowane do niego zarzuty, wskazane w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia są zarzutami prawdziwymi.

Art. 52 § 1 k.p. stanowi, iż pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Pracodawca, korzystając z tego sposobu rozwiązania umowy o pracę, musi ponadto mieć na uwadze unormowania zawarte w art. 30 k.p., dotyczące wymogu formy pisemnej (§ 3), wskazania w piśmie przyczyny rozwiązania umowy (§ 4) oraz pouczenia pracownika o prawie odwołania do sądu pracy (§ 5).

W ocenie Sądu strona pozwana spełniła wszelkie wymogi formalne zwolnienia dyscyplinarnego; oświadczenie woli miało formę pisemną i zawierało odpowiednie pouczenie, ponadto zostało złożone w terminie miesięcznym od dnia dowiedzenia się o przyczynie uzasadniającej zwolnienie.

Do powszechnych obowiązków pracowniczych o charakterze podstawowym należą wymienione w art. 100 § 2 k.p. - przestrzeganie regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku pracy (pkt 2), dbałość o dobro zakładu pracy oraz ochrona jego mienia (pkt 4). Treść obowiązku dbałości o dobro pracodawcy i ochrony jego mienia nie ogranicza się do zakazu zachowań negatywnych, ale obejmuje także powinności zachowań pozytywnych (np. przeciwdziałania powstania szkodie). Każde zachowanie pracownika skierowane bezpośrednio lub pośrednio przeciwko mieniu pracodawcy (jego uszkodzeniu, zniszczeniu lub umniejszeniu) stanowi naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego określonego w art. 100 § 2 pkt 4 k.p.

Przesłankami zwolnienia w tym trybie jest takie działanie pracownika, które stanowi naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych i narażenie słusznego interesu pracodawcy. Naruszenie obowiązków pracowniczych powinno być ciężkie, a to wymaga, aby pracownikowi można było przypisać winę umyślną lub rażące niedbalstwo. Zachowanie pracownika powinno cechować się z jednej strony znacznym stopniem winy, z drugiej zaś skutkiem w

postaci zagrożenia istotnych interesów lub istotną szkodą w mieniu pracodawcy. Podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika daje tylko takie naruszenie obowiązków pracowniczych, które może być ocenione jako ciężkie. O istnieniu tej winy wnioskuje się na podstawie całokształtu okoliczności związanych z zachowaniem pracownika, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności sprawy (v. wyrok SN z dnia 19.08.1999 r., I PKN 188/99, OSNAPiUS 2000.22.81, wyrok SN z dnia 21 lipca 1999 r., I PKN 169/99, OSNAP 2000.20.74, wyroki SN z dnia 23 września 1997 r., I PKN 274/97, OSNAPiUS 1998.13.396 oraz z dnia 12 czerwca 1997 r., I PKN 211/97, OSNAPiUS 1998.11.323 i inne tam cytowane).

Nie ulega wątpliwości, iż zakres przyjęcia u pozwanego biomasy oraz zakres odpowiedzialności wagowych - w spornym okresie - regulował dokument „Zakres działań pracownika obsługującego wagę w ramach procesu przyjęcia biomasy w (...) SA„ (k. 10 do 13v), zaś weryfikację biomasy i czynności w przypadku stwierdzenia przez laboranta ruchowego pkt 4.2 „Operacje do wykonania” lit. d ostatni odnośnik. Z powyższego zapisu wynika, że w przypadku stwierdzenia niezgodności rozładowanej biomasy przez laboranta ruchowego rozładunek podlega przerwaniu, a towar odesłany. Zostaje sporządzony protokół odmowy przyjęcia biomasy podpisany przez laboranta, wagowego i kierowcę samochodu. Natomiast pkt 5 „Zasady zwrotu dostawy” wskazuje, iż po rozładunku biomasy jedyną uprawnioną osobą do zwrotu jest laborant ruchowy, natomiast wagowy decyduje w tym zakresie podejmuje na etapie kontroli dostawy przed rozładunkiem. Zakwestionowany towar ma obowiązek odebrać kierowca. W przypadku **ubytku** towaru z dostawy i braku fizycznej możliwości jego załadunku, to samochód ważony jest na wadze a ilość rozładowanej biomasy jest przeliczana zgodnie z obniżeniem wartości dostawy z tytułu zanieczyszczeń lub niezgodności. Obniżenie to wynosiło 10 %. Procedury te były znane powodowi i stosowane przez niego w okresie wcześniejszym w pozwanym zakładzie, o czym świadczą zapisy w książce dostaw za 2014r. /załącznik str. 49 do 147/. Przykładowo można wskazać dostawy z dnia 18.02.2014r. /k- 64 załącznika/.

W książce tej widnieją ponadto zapisy przełożonego, wagowych odnośnie zasad przyjęcia dostaw oraz przypadków ich odesłania /zapis z 20.01.2014r. str. 52/. Te ubytki wg zeznań świadków dotyczyły sytuacji, gdy dokonano rozładunku i podczas załadowywania nie można było załadować całości rozładowanej biomasy z uwagi na to, iż część przesyłała się do zsypu na taśmę lub zmieszała się z inną biomasą na hali, jak też nie została mechanicznie w całości załadowana. Wtedy to po zważeniu wyjeżdżającego samochodu z zakwestionowaną biomasą – ten ubytek (różnica) zostawała na zakładzie (ulegała spaleniowi) i cena tej biomasy pozostającej po ponownym załadunku była obniżana o 10 %. Inne ustalenia wg wskazanych niżej świadków odnośnie odrzuconej dostawy mogły mieć miejsce, ale tylko na wniosek Kierownika powoda, po decyzji działu sprzedaży w uzgodnieniu z dostawcą zakwestionowanej biomasy.

Również w/w zasady potwierdzili słuchani w charakterze świadków pozostali wagowi pracujący przy dostawach biomasy, tj. S. P. i R. M., którzy w sposób jednoznaczny stwierdzili, iż po sporządzeniu protokołu odmowy wagowy samodzielnie nie mógł podjąć decyzji o poddaniu zakwestionowanego towaru do spaleniowi (...). Zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach innych świadków przesłuchanych w sprawie, tj. K. P. (1), P. G., Z. S., P. K., S. P. (1), M. S. (2). Zeznania w tym zakresie B. M. nie zasługują na uwzględnienie, gdyż są sprzeczne z zeznaniami w/w świadków, jak też świadek ten uczestniczył w kontroli spornej dostawy i w związku z tym rozwiązano umowę o pracę.

Powód M. S. (1) w wyjaśnieniach podał, że to nie on podjął decyzję o spaleniowi wadliwej biomasy, a kierownik zmiany W. D. (2). Jednak Sąd ustalił na podstawie nagrania z rozmowy powoda z W. D. (2), iż bez wątpienia taką decyzję podjął powód. Pomimo sporządzenia protokołu odmowy przyjęcia biomasy, pod którym M. S. (1) się podpisał, powód wskazał w dokumencie WZ obniżenie jakości o 10%. Powód podejmując decyzję o spaleniowi wadliwej biomasy przekroczył zakres swoich kompetencji, narażając tym samym pracodawcę na szkodę. Przede wszystkim z dokumentu „Informacja dla pracownika wagi samochodowej” wynika, że pracownik wagi ma prawo (nie obowiązek) do przyjęcia dostawy z zastrzeżeniem obniżenia zapłaty za partię towaru o 10%, w przypadku stwierdzenia podczas rozładunku wady towaru, polegającej na rozwarstwieniu form sprasowanych (brykietu, peletu) ponad rozmiary określone w specyfikacji biomasy drzewnej i rolniczej. Takie uprawnienie - mając na uwadze, że wagowy tylko wzrokowo ocenia dostarczoną biomasę - następuje tylko na wstępnym etapie jej odbioru przed rozładowaniem – jak biomasa jest na samochodzie, z uwagi na to, że dalsze czynności w zakresie badania biomasy wykonują laboranci ruchowi, którzy pobierają próbki i na tym etapie przyjęcia masy decydują, czy nadaje się ona do spaleniowi czy też do odrzucenia.

Tymczasem w niniejszej sprawie stwierdzono znaczną ilość zanieczyszczeń ciałami obcymi, tj. piaskiem. W takim przypadku należy odmówić przyjęcia towaru, a towar rozładowany odpowiednio zabezpieczyć do czasu odebrania go przez dostawcę. Procedury te były znane powodowi i stosowane – przykładowo, gdy biomasa była zawilgocona i rozwarstwiona jak też zanieczyszczona, powód decydował o przerwaniu rozładunku i dokonywał zwrotu biomasy / np. dostawa W. z 22.02.2014r. k. 66 /. Procedury te powód dołączył do pozwu jako załącznik. Powód słuchany w sprawie nadto wskazał, iż wcześniej zakwestionowaną biomasę zwracano dostawcy i była ona ładowana na samochód za pomocą suwnicy, ale po tym, jak podczas takiego ładowania suwnica uszkodziła samochód zakazano w ten sposób powrotnego załadunku biomasy i ewentualne zwroty ładowano fadromą.

Mając na uwadze zapis monitoringu z hali oraz sposób załadunku biomasy do spalania wynika, że nie występowała sytuacja, w której rozładowany towar uniemożliwiał lub utrudniał podawanie do spalania biomasy z innych dostaw. W tym dniu, w momencie podjęcia decyzji przez powoda hala była pusta i w żaden sposób rozładowana zakwestionowana biomasa nie przeszkadzała w podawaniu innej biomasy z uwagi na sposób jej podawania za pomocą suwnicy czerpakiem. Przyjmując nawet sytuację, że powód miał wątpliwości co zrobić z taką dostawą, powinien skontaktować się z bezpośrednim przełożonym, a przyjmując, iż ten rozpoczynał pracę od godz. 7.00 i zalegająca biomasa nie uniemożliwiała podawania innej biomasy do spalania – nawet w tych okolicznościach nie było racjonalnych przesłanek do podjęcia spornej decyzji przez powoda. Dodać należy, iż przełożony powoda M. S. zeznał, iż pracownicy posiadali jego numer telefonu służbowego i w każdej chwili mogli się z nim kontaktować nawet w przypadku, gdy nie był on w pracy. Również brak jakichkolwiek dowodów, iż w tym dniu w godzinach 6.00 do 7.00 oprócz jednej rozmowy miało dojść do jeszcze innych rozmów telefonicznych między powodem a Kierownikiem zmianowym. Świadczą o tym oświadczenia w/w wymienionych w procesie wyjaśniania przedmiotowej dostawy (k. 51 do 53), gdzie kilka dni po zdarzeniu obydwaj pracownicy mówią tylko o jednym kontakcie telefonicznym w tej sprawie, jak i z oświadczenia pozwanego, iż z zapisów z systemu telefonicznego pozwanego wynika, że z nr (...) użytkownik W. D. (2) łączył się z nr (...) użytkownik M. S. (1) jeden raz o godz. 6.42 i rozmowa trwała ok. 52 sekund , co jest zgodne z nagraniem.

Braku winy powoda w tym zdarzeniu nie można utożsamiać z prawomocnym umorzeniem dochodzenia w sprawie zawiadomienia pozwanego w zakresie podejrzenia popełnienia przestępstwa (akta I Ds. (...), II Kp (...)). Z postanowienia Sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego wynika tylko tyle, że brak wystarczających dowodów na okoliczność popełnienia przestępstwa, w tym przez powoda, a zachowanie powoda w zakresie przyjęcia spornej biomasy może być oceniane na gruncie jego odpowiedzialności pracowniczej. Zasada swobodnej oceny dowodów w postępowaniu cywilnym nie może być utożsamiana z zasadą *in dubio pro reo*, obowiązującą w postępowaniu karnym i nakazującą, aby nie dające się usunąć wątpliwości były rozstrzygane na korzyść oskarżonego (tak - wyrok SN z dnia 18 grudnia 2002 r., I PK 37/02 , LEX nr 11655 , wyrok SN z dnia 10 listopada 1999 r., I PKN 361/99 , OSNP 2001/7/216 oraz najnowsze orzecznictwo np. wyrok SN z 13.11.2012r. w sprawie III PK 4/12 i z 5.04.2013r. w sprawie I PK 11/13 - niepublikowane). Odpowiedzialność ta opiera się w n/n sprawie na przesłankach z art. 52 k.p., zebrane dowody nie wskazują w sposób jednoznaczny, że istniało w n/n sprawie przestępstwo. Tym niemniej splot wszystkich okoliczności w sprawie, a w szczególności w świetle zeznań świadka P. G., iż mogła istnieć zмова w tym zakresie pomiędzy nieuczciwymi dostawcami a częścią osób u pozwanego - odpowiedzialnych za odbiór biomasy.

M. S. (1) podejmując decyzję o podaniu wadliwej biomasy do spalania naraził pracodawcę (...) S.A. w O. na szkodę materialną, którą w chwili obecnej trudno ocenić, gdyż zakwestionowana biomasa została spalona i w tym zakresie jedynymi dostępnymi dowodami odnośnie jej jakości są badania pobranych próbek, które wskazują na drastyczne wartości ciał obcych, takich jak piasek w zakwestionowanej biomacie w porównaniu z innymi próbkami dostarczonej biomasy przez dostawców. Tym niemniej już samo narażenie pracodawcy na szkodę materialną stanowi ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych, a nie wyłącznie wystąpienie takiej szkody (tak np. wyrok SN z 20.01.2015r., I PK 137/14 i przywołane tam orzecznictwo). W n/n sprawie niewątpliwie takie narażenie wystąpiło z uwagi na to, że cena za biomasę jest w kalkulacji w cenę energii z niej wyprodukowanej, zaś biomasa nie spełniająca wymogów jakościowych zgodnych z ustalonymi standardami /wartość opałowa/ ma odbicie w zmniejszeniu zysku pozwanego,

a mając na uwadze to, że chociażby w 2015r. do pozwanego dostarczono ok. 460 000 ton biomasy, to narażenie na szkodę pozwanego z tytułu przyjęcia niespełniających wymogów biomasy jest poważne.

Zagrożenie to było znane powodowi chociażby z wpisów przełożonych w książce dostaw uczulających na nierzetelnych dostawców biomasy i bezwzględny obowiązek odrzucania dostaw niespełniających wymogów. Nadto należy wskazać, iż wcześniej powód pracował u pozwanego jako laborant ruchowy, zaś jako wagowy powód pracował od grudnia 2013r., czyli prawie rok. W tym kontekście zasłanianie się przez powoda nieznaną procedur – uwzględniając też przedstawione przez powoda do pozwu instrukcje w tym zakresie, jak też zapisy z księgi dostaw – jest tylko nieudolną próbą uniknięcia konsekwencji nieuprawnionego działania. Dywagacje strony powodowej na okoliczność poprawności pobierania próbek przez laborantów, jak też sposób rozliczenia spornej dostawy nie mają dla sprawy znaczenia, z uwagi na okoliczności podniesione wyżej. Należy wskazać, iż zdarzały się sytuacje, gdy biomasa nie spełniała wymogów jakościowych i w takich przypadkach mogły być ustalenia między działem sprzedaży a dostawcą w zakresie jej przyjęcia po obniżonej cenie, ale w tych przypadkach decyzję podejmowały inne osoby, a nie decydował o tym wagowy. Na powyższe wskazywali świadkowie M. S. i K. P..

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny z dnia 31.03.2015 r. oraz oddalił powództwo i w związku z tym na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 348 k.p.c. wzajemnie Sąd zniósł koszty zastępstwa prawnego między stronami.